

عنوان مقاله:

تبیین اهداف و ملاحظات تربیت اخلاقی کودک با نظر به مفهوم عاملیت انسان در اندیشه

محل انتشار:

دوفصلنامه تربیت اسلامی، دوره 11، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سعید آزادمنش - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه تهران

نرگس سجادیه - استادیار فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران

خسرو باقری - استاد فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، تبیین اهداف و ملاحظات کلی تمهیدی تربیت اخلاقی کودک بر اساس ماهیت دوران کودکی از منظر رویکرد اسلامی عمل است. بدین منظور از دو روش تحلیل مفهومی (مفهوم پردازی) که تلاشی جهت فهم مفاهیم است و روش استنتاجی جهت تبیین اهداف و ملاحظات کلی تمهیدی تربیت اخلاقی بهره گرفته شده است. عمل اخلاقی از منظر رویکرد اسلامی عمل، رفتاری هنجاری است که همیشه بر مبادی معرفتی، گرایشی و ارادی خاص خود مبتنی است. ازاین رو، می توان تمهیدات اخلاقی در دوران کودکی را نیز در همین قالب سه گانه پی جویی کرد. همچنین در این دیدگاه، انگاره کلی دوران کودکی از نظر اخلاقی، گزینش گری مسیولانه است که شامل سه مولفه گزینه پردازی، گزینش گری و پذیرش مسیولیت پیامدهای گزینش است. تمهید اخلاقی در دوران کودکی اهدافی ازاین دست را شامل می شود: آشنایی با امور نیک و بد، دست ورزی با امیال و گرایش به خوبی ها و تنفر از زشتی ها. علاوه بر این، با نظر به اهداف تمهیدی تربیت اخلاقی کودک و گزاره های واقع نگر دوران کودکی، ملاحظاتی برای تمهید اخلاقی قابل طرح است که برخی از آن ها بدین قرارند: ارایه امور اخلاقی متناسب با توان قوه ی شناختی کودک، ارتباط کودک با محیط غنی اجتماعی-اخلاقی و به رسمیت شناختن حدود آزادی سلبی و ایجابی کودک.

کلمات کلیدی:

تربیت اخلاقی، دوران کودکی، رویکرد اسلامی عمل، اهداف، شناخت، گرایش، اراده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833733>

